

मुञ्ज s. मुञ्ज.

मुञ्ज m. Siddh. K. 249, b, 2 v. u. 1) *Schilfgras*, namentlich die *Blattscheide*; im Besondern heisst so das zu Flechtwerk vielfach gebrauchte *Saccharum Munja Roxb.*, das bis zu 10 Fuss hoch wird, Nir. 9, 8. H. 1192. HAL. 2, 36. AV. 1, 2, 4. यथेषीकां मुञ्जाद्विवृक्तेत् ÇAT. Br. 4, 3, 2, 16. ÇĀṆKH. Br. 18, 7. KATHOP. 6, 17. स मुञ्जं प्राविशतस्मात्स मुषिरः ÇAT. Br. 6, 3, 2, 26. 6, 4, 23. 2, 15. 16. घ्रासन्दी मुञ्जविवायना 12, 8, 2, 16. °वल्श 3, 2, 4, 13. °कुलाय 6, 6, 4, 23. TS. 5, 1, 9, 5. 20, 5. KĀTU. ÇR. 2, 7, 1. 16, 2, 4. 26, 2, 10. 3, 3. 5, 15. ÇĀṆKH. ÇR. 17, 4, 5. M. 2, 43. MBH. 1, 5782. मुञ्जवज्जर्जरिभूता बरुवस्तत्र पादपाः 3, 434. 12, 3241. इषीका वा यथा मुञ्जे पृथक् सद् वैव च । तथैव सहितावेतावन्योऽन्यस्मिन्प्रतिष्ठितौ 9022. 11666. 14, 533. fg. Suçr. 1, 344, 3. °वलय 171, 19. °धारिन् HARIV. 13236. LALIT. ed. Calc. 209, 12. 312, 13. VOP. 26, 20. °वासम् adj. Beiw. Çiva's MBH. 7, 9527. °मेखलिन् Bein. Vishṇu's und Çiva's HARIV. 10688. Die Bed. Pfeil bei WILSON (nach ÇANDAR.) beruht vielleicht auf einer falschen Auffassung von शर्, wodurch RĀTNAM. nach ÇKDR. मुञ्ज wiedergiebt. Vgl. भद्र°, मौञ्ज. — 2) N. pr. eines Mannes gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99 (मुञ्ज Druckfehler). mit dem patron. Sāmaçravasa SHAPV. Br. 4, 1 in Ind. St. 1, 39, 3. eines Brahmanen MBH. 3, 986. eines Dichters und Fürsten von Dhārā Daçar. 4, 80. S. 186, 3. Verz. d. Oxf. H. 121, a, No. 212. 124, a, 48. 209, a, 22. COLEBR. Misc. Ess. II, 53. 462. LIA. 3, 843. WILSON, Sel. Works 1, 330. eines Fürsten von Kāmpā Ind. St. 8, 193. fg. 293. fg. 339. fg. 387. 403. 421. — Verz. d. B. H. No. 166. दासशर्मा मुञ्जसूनुः 107. Vgl. मौञ्जायन.

मुञ्जक s. मौञ्जक.

मुञ्जकेतु (मु° + केतु) m. N. pr. eines Mannes MBH. 2, 116.

मुञ्जकेश, °केश und °केश (मु° + केश) ÇĀNT. 4, 4, 1) adj. dessen Haare Schilfgras gleichen, Beiw. Çiva's MBH. 12, 10385. Vishṇu's Verz. d. Oxf. H. 183, b, 37. PAÑĀR. 4, 3, 49. — 2) m. N. pr. eines Fürsten MBH. 1, 2662. 5, 77 (in LIA. I, 741, N. 1 fälschlich in मुञ्जक + ईश zerlegt). eines Lehrers VP. 283. Verz. d. Oxf. H. 53, b, 37. eines Schülers des Viçitāsu KATHĀS. 69, 172. 175.

मुञ्जकेशवत् adj. = मुञ्जकेश, Bein. Kṛshṇa's MBH. 12, 13271.

मुञ्जकेशिन् 1) adj. dass., Bein. Vishṇu's TRIK. 1, 1, 30. H. 217. — 2) m. N. pr. eines Mannes PRAVARĪDH. in Verz. d. B. H. 59, 1 (मौञ्ज°).

मुञ्जग्राम (मु° + ग्राम) m. N. pr. eines Dorfes MBH. 2, 1118. रम्यग्राम ed. Bomb.

मुञ्जनेत्रन (मु° + ने°) adj. vom Schilf gereinigt RV. 1, 161, 8. = मुञ्जत्पोन शोधितः, अयगतत्पाण ŚĀ.

मुञ्जधय (मुञ्जम्, acc. von मुञ्ज, + धय) adj. f. ई an Schilfgras saugend VOP. 26, 53.

मुञ्जपृष्ठ (मु° + पृष्ठ) m. N. pr. einer Oertlichkeit auf dem Himālaja MBH. 12, 4470. 4472.

मुञ्जमय (von मुञ्ज) adj. f. ई aus Muñḡa-Gras gemacht KULL. zu M. 2, 42.

मुञ्जर n. Lotuswurzel (शालूक) ÇĀBDM. im ÇKDR.

मुञ्जवट (मु° + वट) N. pr. eines Wallfahrtsortes MBH. 3, 5092. 8210.

— Vgl. मुञ्जावट.

मुञ्जवत् (von मुञ्ज) 1) adj. schilfbewachsen, zur Erkl. von मूञ्जवत् Nir.

9, 8. — 2) m. a) Bez. einer Gattung der Soma-Pflanze, deren es angeblich 20 giebt, Suçr. 2, 164, 13. 168, 15. 169, 7. Offenbar aus मौञ्जवत und मूञ्जवत् falsch abgeleitet. — b) N. pr. eines Berges im Himālaja MBH. 10, 785. 14, 180. Siddh. K. zu P. 4, 4, 110. — Vgl. मौञ्जवत und मूञ्जवत्.

मुञ्जात m. eine best. Pflanze Suçr. 2, 101, 19.

मुञ्जातक m. ein best. Baum MBH. 3, 11568. Suçr. 1, 146, 4. eine Art Gemüse (पुष्पशाकभेद) RĀGĀN. im ÇKDR. = मुञ्ज WILSON.

मुञ्जादित्य (मुञ्ज + द्या°) m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 882.

मुञ्जान्नि (मुञ्ज + ञ्°) m. N. pr. eines Berges VARĀH. BṚH. S. 14, 31.

मुञ्जाल m. N. pr. eines Astronomen SiddhāntaÇr. 6, 18. COLEBR. Misc. Ess. II, 461.

मुञ्जावट (मुञ्ज + वट°) N. pr. einer Oertlichkeit, = मुञ्जपृष्ठ MBH. 12, 4473. — Vgl. मुञ्जवट.

मुञ्जीकर (मुञ्ज + 1. कर) zu Muñḡa-Gras machen d. i. zu Fasern zerschlagen: यदा वृत्ताः सर्व एव निपातिताः । मुञ्जीकृताः शतशः MBH. 3, 11512; vgl. मुञ्जवज्जर्जरिभूताः पादपाः 434.

मुट्, मुटैति (घ्रातेयप्रमर्दनयोः) Dhātup. 28, 81. मोटति (प्रमर्दने) 9, 38. मोटैपति (संचूर्णने) 32, 72. knicken, zerknicken; brechen. — Vgl. मोटक, मोटन.

— घव, davon घवमोटन adj. (f. ई) Reissen verursachend; s. u. खल्ल 2.

— उट् abreißen: कर्षितकस्तफलतामुन्मोटते Spr. 366 (Conj.).

— परि dass.; vgl. परिमोटन.

— प्रति caus. Jmd (acc.) den Garaus machen: स मे संसाररिपुं प्रतिमोटयतु KHANDOM. 37.

मुट s. निर्मुट.

मुट्, मौडति (प्रमर्दने) v. l. für मुट् Dhātup. 9, 38.

मुण्, मुणैति (प्रतिज्ञाने) Dhātup. 28, 44.

मुण्ट्, मुण्टति (प्रमर्दने) v. l. für मुट् Dhātup. 9, 38.

मुण्ट्, मुण्टते (पलायने, v. l. पालने) Dhātup. 8, 12.

मुण्ड्, मुण्डति (प्रमर्दने) v. l. für मुट् Dhātup. 9, 38. (खण्डने) 40. (मार्जने, v. l. मग्ने und मुण्डने; vgl. मुण्डय् 8, 22.

मुण्ड 1) adj. f. ञ्ना a) kahl geschoren, m. ein Mann mit kahl rasirten Kopfe AK. 2, 6, 4, 48. TRIK. 3, 3, 116. H. 438. an. 2, 126. MED. 4, 22. GĀBĀLOP. in Ind. St. 2, 76. P. 3, 1, 21. VĀRTT. 2 zu P. 3, 1, 8. M. 2, 219, 8. 93. JĀGĀ. 1, 271. Verz. d. B. H. No. 936. MBH. 1, 4598. 3, 16016. मुण्डार्धमुण्डान् 7, 3383. काम्बोजाः 4728. 4730. 13, 5865 (f.). 16, 34. HARIV. 4238. R. 6, 11, 43. भृगवः GRHJASAMĒR. 2, 52. Verz. d. Oxf. H. 268, b, 19. Suçr. 1, 109, 4. 2, 391, 1. KĀM. NITIS. 7, 46. Spr. 2738. Schol. zu P. 1, 3, 68 und 6, 1, 56. zu KĀTU. ÇR. 25, 11, 20. Çiva MBH. 12, 10266. 14, 194. Mit कृत u. s. w. componirt gaṇa अणयादि zu P. 2, 1, 59. — b) keine Hörner habend: Kühe VARĀH. BṚH. S. 61, 3. Ziegen 63, 4, 11. — c) der Spitze —, der Krone beraubt (von Bäumen): मुण्डतालवनानीव चकार स रथव्रजान् MBH. 6, 4815. 5441. = स्याणुवत् ÇKDR. ohne Angabe einer Aut. — d) keine Spitze habend, stumpf: येनोदयवती (so ist zu trennen) वादे मुण्ड-मुद्गरिका जिता KATHĀS. 72, 97. — 2) m. n. AK. 3, 6, 4, 34 (m. Siddh. K. 249, b, 1 v. u.). Kopf TRIK. (hier wohl मूर्ध्यास्त्री zu lesen). H. 366. H. an. MED. HALĀJ. 2, 363. पलितं मुण्डम् Spr. 3391. स्वमुण्डकीन, करि° (Gaṇeçar) 4710. RĀGĀ-TAR. 2, 86. 3, 50. 3, 58. मुण्डित° PRAB. 20, 15. 54, 8.